

Kommunalbestyrelsen har man sagt: Vi er bange for, at Rigsdagen vil være uvillig til at gennemføre et saadant Forslag, derfor tør vi ikke komme til Rigsdagen med det, som vi i og for sig anser for at være det eneste fornuftige, det eneste konsekvente, men vi kommer med et beskednere Forslag i Haab om, at Rigsdagen vil gaa med dertil. Det er meget beklageligt, at Flertallet indenfor Kommunalbestyrelsen har taget dette Standpunkt, og at det ikke har villet følge det Forslag, der fra radikal Side blev stillet om at faa Spørgsmaalet løst til Bunds. Det har jo vist sig, at den Bekymring, som Flertallet indenfor Københavns Borgerrepræsentation nærede, er trængt helt ind i Kommissionen, som har taget sig Københavns Stilling til Indtægt. I Kommissionen har der utvivlsomt været Sympati for den eneste rationelle Løsning, men af Ængstelse for Rigsdagen er Kommissionen veget tilbage fra at foreslaa den Ordning, som den anser for den forstandigste. Jeg tror, at man her har undervurderet Rigsdagen, man har anset den for at være mere fordomsfuld, end den er, og jeg haaber, at Rigsdagen vil gøre disse Bekymringer til Skamme ved at handle mere konsekvent end Kommissionen og Kommunalbestyrelsen. Det er for øvrigt ikke gaaet op for mig, hvilken Modstand det egentlig er, man har frygtet. Maaske er det Uvillie i kirkelige Kredse mod, at Anmeldelse af Fødsel, Navngivelse og Dødsfald skulde ske direkte til Folkeregisteret i Stedet for at gaa gennem Præsten, men jeg kan ikke tænke mig, at der virkelig i kirkelige Kredse skulde være en saadan Uvillie. Hvilken Interesse skulde vel Præsterne have af at være forpligtet til at føre en Protokol over alle Fødsler og Dødsfald i Stedet for at lade Meldingen gaa direkte til Folkeregisteret. I alle de Tilfælde, hvor der ønskes Barnedaab eller kirkelig Begravelse, gaar jo vedkommende til Præsterne, og disse kan da ikke have nogen Interesse i at føre en Liste over dem, der ikke bliver døbt, eller over de Tilfælde, hvor der ikke ønskes kirkelig Begravelse. Jeg forstaar da ikke, at der fra nogen Side kan være nogen som helst Indvending mod at give Folkeregisteret en saadan Karakter, at det ikke blot bliver en Lettelse for Administrationen, men ogsaa for Borgerne, og saaledes, at det ikke blot betyder, at der oprettes nye Kontorer, men ogsaa, at der nedlægges nogle gamle. En af de Forhaabninger, som man fra forskellige Sider har knyttet til Folkeregisteret, er, at det skulde tjene til at kontro-

lere, at nyfødte Børn ikke forsvinder. Som Folkeregisteret er foreslaaet af Kommissionen, vil det ikke paa tilstrækkelig sikker Maade virke kontrollerende. Det sinker Anmeldelse af en Barnefødsel betydelig, at den først skal finde Sted overfor Præsten eller Kirkebetjenten, og at disse saa melder det videre til Folkeregisteret. Kommissionsbetænkningen anfører f. Eks., at man kan risikere, at Fødsler paa Landet først bliver noteret omtrent 10—11 Dage efter, at Barnet er født. I dette Tidsrum vil Barnet have kunnet skifte Opholdssted adskillige Gange. Saaledes taler ogsaa af Hensyn hertil alt for, at man gennemfører det fuldstændige Civilstandsregister. Jeg vil derfor endnu en Gang henstille til den højtærede Indenrigsminister, at han tager dette under Overvejelse, før han fremsætter sit Lovforslag.

I denne Forbindelse vil jeg gerne spørge den højtærede Justitsminister, hvorledes det gaar med Loven om Tilsyn med Børn. Lovforslaget har været fremsat to Gange i Landstinget, men er aldrig naaet herover. Jeg vil spørge den højtærede Justitsminister, om han agter at fremsætte dette Lovforslag paa ny, og i hvilken Skikkelse han ønsker at fremsætte det. Der er i dette Lovforslag en Bestemmelse, som jeg anser for at være af meget tvivlsom Værdi. Det er Bestemmelsen om, at Børn født udenfor Ægteskab under 15 Aar skal undergives et Tilsyn, som de kun i ganske enkelte Tilfælde kan fritages for. Jeg anser denne Bestemmelse for at være inhuman, fordi man ved den paa Forhaand gaar ud fra, at de Kvinder, der har Børn udenfor Ægteskab, har mindre Interesse for deres Børn end andre Mødre. En saadan Dom bør Lovgivningen ikke paa Forhand fælde. Det er muligt, at mange af disse Mødre trænger til Raad og Vejledning, men det vilde være langt at foretrække, at de kunde søge denne Bistand frivilligt, og jeg kunde tænke mig, at man ved det offentliges Foranstaltning oprettede en Institution, et Nævn, eller hvad man nu vil kalde det, hvor alle ugifte Mødre uden Vederlag kunde henvende sig og søge Raad og Hjælp. Saaledes som Lovforslaget har været affattet de to Gange, det har været fremsat, stempler det paa Forhaand alle ugifte Mødre, og det kan derved komme til i mange Tilfælde at vanskeliggøre Vilkaakaarene for disse og derigennem for Børnene, saaledes at Loven kommer til at gøre mere Skade end Gavn. Jeg tilraader derfor, at man ændrer Loven paa dette